

שיעורי חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

פראקטישע עצות און הדרכות פאר עלטערן, מלמדים, מחנכים און מחנכות

פרשת ויקרא
שנת תשפ"ה

גליז
ק"ב

שיעורים אין חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

קריטישע וואכן

רבי האט זיי געזאגט: "איך בין זייער ברוגז אויף ענק אז עטץ מאכטס חוזק פון פאטשן".

מען לערנט טאקע אלע שיינע זאכן, עברי, תהלים, חומש, משניות און גמרא, אבער דאס חיות אין א דאווענען - דאס וועט בלייבן אין די קינדער. באלד גייען די קינדער חתונה האבן, זיי גייען זיין פשוט'ע אידן, זיי וועלן דארפן גיין אין בית המדרש דאווענען, וועט זיי דעם היינטיגן חיות אינעם דאווענען שלעפן צו גיין דאווענען.

א מלמד דארף זיין אויסגערעכנט מיטן זייער וואס ער גייט טון פון צופרי ביז נאכמיטאג, שחרית נעמט כה וכה צייט, נאכדעם וועל איך לערנען אביסל חומש, נאכדעם גיי איך לערנען אביסל הגדה, נאכדעם גיי איך לערנען אביסל גמרא, נאכמיטאג ווען עס איז שוין מער לופטיג וועל איך אויסלערנען אינטערעסאנטע זאכן, צום ביישפיל, א"ת ב"ש, ראשי תיבות, זייער, נגוני הטעמים; עס איז דא אסאך שיינע רייע זאכן וואס מען קען טון מיט קינדער. מען קען דאך אנפילן דאס קליינע ריינע קאפ מיט אזויפיל שיינע זאכן אז דאס קינד זאל א גאנץ לעבן קענען דינען דעם אייבערשטן.

אריינדריען דעם אייבערשטן אין די נייעס

ביי מיטאג איז א גוטע צייט צו מאכן א לאנגע סעודה, און בשעת'ן עסן איז כדאי דער מנהל אדער א מלמד זאל נעמען די מייק אין די האנט און דערציילן א שיינע מעשה; אויב עס האט פאסירט גאר א שטארקע נייעס וואס די קינדער גייען סיי ווי הערן אינדערהיים, און עס איז נישט שרעקעדיג, קען מען עס אויך דערציילן פאר די קינדער, און מען דרייט אריין דעם אייבערשטן אין די נייעס.

צום ביישפיל, מען קען דערציילן די

בויען בודקעס, קריכן און גראבן גריבער, די קינדער זענען פול מיט ענערגיע און געבן זיך אויס אויף גוטע זאכן.

אונדאי דארף מען אויך מקרב זיין די יוקל'ע וואס שטייען נעבן דעם מלמד און זענען נייגעריג צו הערן שיחות פון רבי'ן און פון מוהרא"ש, זיי זענען אויך זייער גוט און זייער וואויל, אבער מאך נישט אנוועק די לעבעדיגע חברה וואס ווילן ארויסלויפן פון כּתה, זיי טאנצן און שיקן זיך ארויף צעטלעך אינמיטן כּתה וכו', זיי זענען די פיינע סחורה, זיי גייען אויסוואקסן גרויסע לייט, אינעם קומענדיגן דור גייען זיי זיין די מלמדים און ראשי ישיבות.

אויסניצן דער אנהייב טאג פאר דאווענען און לערנען

ווען מיר האבן געעפנט די מוסד האב איך לפתחילה געוואלט אז די קינדער זאלן עסן פרישטאג אינדערהיים, און גלייך ווען מען קומט אן אינדערפרי זאל מען אנהייבן צו לערנען, ווייל צופרי איז די בעסטע צייט פון טאג, די קאפ איז נאך זייער רואיג, איז וויכטיג מען זאל דעמאלט אריינכאפן ווי מער מען קען.

פארשטייט זיך אז די ערשטע זאך דארף מען דאווענען; און דאס דאווענען דארף זיין מיט א חיות און מיט א שמחה, מען קען נישט זאגן דאס דאווענען.

דער רבי האט קלאר געזאגט (ת"י מוה"ר, סימן עח): "איך וויל צוריק ברענגען דאס אמאליגע וועג ווי אזוי חסידים פלעגן דאווענען, מיט התלהבות און מיט פאטשן", אמאל איז געווען ביים רבי'ן א מעשה, צוויי אידן האבן געשפּעט פון א איד וואס האט געדאווענט מיט א לעבעדיגקייט, ענער האט געפאטשט ביים דאווענען און די צוויי אידן האבן חוזק געמאכט, האט דער רבי זיי אנגעשריגן, דער

מיט'ן אייבערשטן'ס הילף ברענגען מיר אייך א שיעור וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט געגעבן פאר מחנכים, פרשת שמני שנת תשפ"ד לפרט קטן.

רחמנות האבן אויף די קינדער

אזוי ווי מיר שטייען יעצט פאר די הייליגע טעג פון פסח, וויל איך מחזק זיין די מלמדים און לערערנס, אז אין די טעג דארף מען זייער זייער אכטונג געבן אויף די קינדער, און זיך מער אפגעבן מיט זיי.

עטץ ווייסט דאך וואס עס טוט זיך אפ אין די טעג אין אידישע שטיבער ווען מען ברענגט אריין דעם הייליגן יום טוב פסח, מען פאקט אויס די שענק, מען טרייבט ארויס די קינדער פון איין צימער צום צווייטן; עס קומט אויס אז די קינדער זענען יעצט מער איבערגעשטרענגט, עס זענען דא קינדער וואס באקומען נישט געהעריג צו עסן אינדערהיים, און עס זענען דא קינדער וואס מען האט צופיל געשריגן אויף זיי, דארף מען געדענקען וואס מוהרא"ש פלעגט זאגן: "שטויב איז נישט קיין חמץ, און קינדער זענען נישט קיין קרבן פסח"; מען דארף מער רחמנות האבן אויף די קינדער.

די לעבעדיגע חברה וואקסן אויס גרויסע לייט

מען דארף געדענקען אז 'קינדער זענען קינדער'.

אסאך מאל הערט מען פון מלמדים און לערערנס זיך אפרעדן: "איך האב קינדער וואס זענען נישט אינטערעסירט מיר אויסצוהערן, אפילו מעשיות פון צדיקים אדער מעשיות פון תפלה הערן זיי נישט אויס, זיי קוקן נאר אויפן זייער צו זען ווען מען גייט שוין קענען ארויסלויפן פון כּתה גראבן גריבער און בויען בודקעס..." - איך ליב די קינדער, עס איז א מחיה צו זען די קינדער וואס

איך בעט דעם אייבערשטן אז דער אייבערשטער זאל מיר העלפן מיר זאלן האבן גוטע באסעס; ביז דערנאך מיר מוטשעט מען זיך ארום, אונזערע באסעס צעברעכן זיך און מיר דארפן אנקומען צו טובות פון באסעס פון די רעגירונג, און עס איז נישט אזוי פשוט צו שאפן באסעס, אבער הלואי זאל דאס זיין די גאנצע פראבלעם, אז דער מלמד זיצט שוין פון 8:50 אין פתח, נאכן אפגעסן זיין פרי, זיין עפל אדער זיין באנענע, ער איז שוין גרייט אנצוהייבן דעם טאג מיט א פארטיגע פלאן וואס ער האט היינט צו טון, און נאר די קינדער זענען נאכנישט דא.

אלע מוזן עסן; דער מלמד, די לערערין און די קינדער. אויך דארף מען גיין שלאפן אין צייט, מען זאל זיין גוט אויסגערעט.

אריינלייגן אין די קינדער די הייליגע ריינע אמונה

טייערע מלמדים, מען שטייט יעצט פאר די הייליגע יום טוב פסח, עס איז אונז אינגאנצן געבליבן 'צוויי' א האלב וואכן ביז יום טוב. די וואכן זענען קריטישע וואכן.

מען דארף אריינלייגן אין די קינדער די הייליגע ריינע אמונה, די גאנצע הייליגע פסח דרייט זיך ארום די מצוה פון (שמות יג, ח): "והגדת לבנך", און (שמות יג, ד): "והיה כי ישאלך בנה וגו'", מען זאל דערציילן פאר די קינדער אז עס איז דא א באשעפער. ווען זיינע קינדער וועלן דיר פרעגן: "פארוואס דארף מען דאס טון?" זאלסטו זיי ענטפערן: "ווייל עס איז דא א באשעפער און דער אייבערשטער האט אזוי געזאגט, און דער אייבערשטער גייט געבן שכל פאר ווער עס פאלגט די מצוה, אויב מען טוט חס ושלום עבירות גייט דער אייבערשטער געבן אן עונש, און אויב מען טוט תשובה גייט דער אייבערשטער געבן גן עדן".

חזר'ט מיט די קינדער די הייליגע סימנים: "קדש, ורחץ, כרפס, יחץ, מגיד, רחצה, מוציא, מצה, מרור, כורס, שלחן עורה, צפון, ברה, הלל, גרצה"; דאס דארף מען אויסלערנען פאר 'אלע כיתות' פון אויבן אראפ. און די הייליגע 'מה נשתנה'.

מען דארף זינגען מיט די קינדער ניגונים פון יום טוב, און זיי דערציילן די מעשה פון די הייליגע הגדה, אז מען האט געפייניגט די אידישע קינדער אין מצרים, און דער אייבערשטער האט צעבראכן די מצרים, ער האט געעפנט די סומא, און די אידן זענען ארויסגעגאנגען פון מצרים, די אידן זענען געווארן א פאלק, און מען האט מקבל געווען די תורה.

זיין ביי אידישע קינדער. און מען דארף אסאך רעדן צו די קינדער פון גוטע מידות, פון נישט טשעפען, פון מוותר זיין, און עס איז גוט מען זאל אויפהייבן די קינדער וואס זענען מוותר און גייען ארויס פון זייער וועג פאר א צווייטן קינד.

עסן מאכט די גוסטע

למעשה האט מען געטוישט דעם סדר, מען האט יא אנגעהויבן צו געבן פאר די קינדער אינדערפרי פרישטאג, ווייל עס איז יעדן טאג אנגעקומען צו מיר מעשיות פון קינדער וואס נעכטן און אייער נעכטן זענען זיי געווען וואויל און פיין, און עפעס איז 'היינט' געשען, ער קריגט זיך מיט'ן מלמד, זיין קאפ איז נישט דא, עס איז נישטא מיט וועם צו רעדן, דער מלמד האט זיי געפרעגט: "ביסט הונגעריג?" האבן זיי געזאגט: "יא", און מען האט זיי געגעבן א קוקי און אלעס איז געווארן מסודר! האט מען געזען אז די קינדער זענען פשוט הונגעריג.

אין אמעריקע איז דא אן אויסדרוק: "פוד מעיקס די מוד", עסן מאכט די גוסטע; דאס איז אן אמת, מען מוז עסן.

א מלמד דארף אויך עסן

אז מען רעדט שוין איבער דאס וויכטיגקייט אז די קינדער זאלן עסן צופרי, דארפן די מלמדים אויך וויסן אז מען דארף עסן צופרי פאר מען גייט אריין אין פתח.

עס טוט מיר זייער וויי אז עס קען זיך מאכן ביי געוויסע מלמדים אז זיי דאווענען נישט צופרי, זיי כאפן זיך ארויס אינמיטן טאג צו דאווענען; דאס איז א פחד פון א זאך! סיי דער חלק אז דער מלמד דאווענט נישט אזוי ווי עס דארף צו זיין, און סיי דער חלק אז אויב מען האט נאכנישט געדאווענט ווי אזוי קען מען עסן פארן אריינגיין אין פתח?! - איך בין יעדן טאג מתפלל אז דער אייבערשטער זאל מיר העלפן איך זאל האבן גוטע מלמדים.

א מלמד דארף זיך מאכן א חשבון: 'ווען דארף איך זיין אין פתח? - ניין אזייער! דארף איך אויפשטיין צופרי, גיין אין מקוה, גיין דאווענען, עסן א גוטע פרישטאג, און אפוארטן די קינדער נאך פאר זיי קומען אן.

דער מנהל האט מיר געזאגט אז מלמדים רעדן זיך אפ, זיי קומען צייטליך אין חדר און די פאס קומט שפעט, - איך פארשטיי נישט וואס איז דא זיך אפצורעדן דערויף, דאנק דעם אייבערשטן, ברוך השם אז איך האב נאך אפאר מינוט צו זיצן אין פתח און זיך מתבודד זיין.

גייט וואס האט פאסירט פאריגע וואך אין באלטימאר אז עס האט זיך אפגעהאקט די עלעקטעריק פון א טייערע שיף מיט טויזנטער קאנטעינערס, די שיף האט אריינגעקראכט אין א בריק, און די גאנצע בריק איז צוזאמגעפאלן, און מען זאגט פאר די קינדער: "קוקט אן ווי אזוי מען זעט אויס אן א רבי, קוקט ווי אזוי מען זעט אויס אן א מנהיג; די שיף איז געווען א טייערע שיף, עס האט געטראגן טויזנטער טויזנטער קאנטעינערס, אבער אז זי האט פארלוירן איר עלעקטעריק וואס האט איר געפירט, זי האט פארלוירן איז וועג ווייזער, איז עס געפארן נישט אויף די ריכטיגע וועג, זי האט גענומען אן אנדערע מהלך און עס האט אריינגעקראכט אין א בריק, צו פאררעכטן די שאדן גייט יעצט קאסטן ביליאנען דאלארן! דאס איז דער שאדן פון איינער וואס גייט נישט מיט די וועג פון די תורה".

אויסלערנען הלכות און מדות ביים עסן

עס איז וויכטיג פאר די מלמדים און לערערנים צו זיין מיט די קינדער ביים עסן. לויפט נישט אנוועק זיך אפצורופען, מען וועט מאכן א באזונדערע הפסקה ווען מען וועט זיך אביסל אפרוען. אין א געוויסע זון איז עס אפילו נאך וויכטיגער ווי זיין מיט די קינדער ביים לערנען, ווייל ביים עסן קען מען אויסלערנען די קינדער אסאך וויכטיגע זאכן.

לערנט אויס די קינדער ווי אזוי מען מאכט פאר ברכות און ווי אזוי מען בענטשט. מוהרא"ש האט זייער אסאך גערעדט פון דעם אז מען זאל בענטשן אינעווייניג אין א בענטשער, זאגט פאר די קינדער: "עס מיט אן אפעטיט, און בענטש אין א בענטשער, דאס איז א סגולה פאר עשירות".

לערנט אויס די קינדער 'הלכות דרך ארץ', אז מען דארף זיצן שייין, מען קען נישט אויסגיין קיין עסן, און מען עסט מיט א צוגעמאכטע מויל, מען רעדט נישט ביים עסן, מען קען נישט שיסן קיין באמבעס פון מויל בשעת מען עסט... אויך קען מען אויסלערנען די קינדער גוטע מדות, זאגט פאר די קינדער: "מאך נישט אנוועק קיין עסן", "שטופ נישט אנוועק א צווייטן".

אויך איז וויכטיג אז די מלמדים זאלן זיך אביסל ארומדרייען ביי לאנטש ביי די פלאץ וואו די קינדער שפילן זיך, צו זען אויב איז דא זאכן וואס מען דארף פאררעכטן, צי מען בוליעט א קינד, צי מען רודפ'ט א קינד, אדער מען מאכט חזק פון א קינד. מען דארף זייער אכטונג געבן אויף די זאכן, דאס טאר נישט

א שיסל התחזקות

דער עיקר פון וואס מען דארף רעדן איז פון 'אמונה'; רעדן פאזעטיווע ווערטער פון אמונה, און אינמיטן צווישן די ווערטער לייגט מען אויף אריין דעם לעפל מוסר.

דער הייליגער רבי נתן האט געזאגט: **"פאר יעדע 'לעפל' מוסר דארף מען א 'שיסל' התחזקות"**. דאס איז זייער וויכטיג צו וויסן פאר מלמדים און לערערנס; ווען מען געבט דעם 'לעפל' מוסר, ווערט יעדער דערשקאן, אפילו מען וועט נאכדעם געבן א 'לעפל' התחזקות וועט מען עס נישט געדענקען, מען וועט נאר געדענקען דעם לעפל מוסר, דערפאר דארף מען געבן א 'לעפל' מוסר, און א גאנצע 'שיסל' התחזקות, זאגן פאר די קינדער אז מען קען תשובה טון, דער אייבערשטער איז מוחל, און דער אייבערשטער האט ליב ווען מען טוט תשובה.

ביי פרויען און ביי מיידלעך איז דאס מער וויכטיג, ווייל ווען א פרוי הערט אין די יונגע יארן עפעס א ווארט אז **"דער אייבערשטער הערט נישט אויס די תפלות אויב מען רעדט לשון הרע אדער מען טוט עפעס אנדערש"**, נעמט זי עס אן זייער תמימות'דיג און זייער שטארק, זי קען זיך נאכדעם ארומדרייען פערציג פופציג יאר און נישט רעדן צום אייבערשטן און נישט עפענען קיין תהלים, ווייל זי האט מורא אז דער אייבערשטער איז נישט מקבל אירע תפלות, ווייל זי האט אמאל גערעדט לשון הרע.

פון די קינדער, שטעלן גבאים פאר זאכן וואס איז נאריש.

מען דארף אויפבויען יעדן קינד. דאס איז דער עיקר פון אונזער חדר און שולע, אויפצובויען די קינדער, ווייזן פאר די קינדער: **"דו קענסט יא", "דו גייסט קענען"**.

אויב מען כאפט א קינד אז ער האט גע'גנב'עט, אדער מען האט אים געכאפט אריינקוקן אין א בית הפסא פון אונטן, דארף מען אים זאגן און לערנען וואס מען טאר נישט טון, אבער בוי אים ווייטער אויף. א קינד קען פילן אויב זיין מלמד האט אים ליב. מען דארף מאכן אלע קינדער שפירן ווי גוטע, וואוילע, טייערע קינדער.

גלעטן די קינדער איז נישט קיין פראבלעם

איינער האט אנגעפירט מוהרא"ש אויב מען דארף נאכקוקן א מלמד וואס גלעט די קינדער צו זען אויב ער איז ערליך, מוהרא"ש שרייבט אים צוריק אז גלעטן א קינד איז נישט קיין פראבלעם, דאס מיינט אויפהייבן א קינד, און ווען דער הייליגער בעל שם טוב איז געווען א מלמד פלעגט ער גלעטן די קינדער און ארומנעמען די קינדער, פון גרויס ליבשאפט.

המשדע פונעם שיעור אי"ה קומענדיגע וואך

בנוגע אוועקפארן; פסח איז א יום טוב וואס מען איז אין שטוב, מען מישט זיך נישט מיט קיינעם, מען גייט נישט צו קיינעם. פסח איז מען אדער ביי זיך אין שטוב אדער ביי די עלטערן.

איך זאג זיך זייער, איך דארף העלפן מיט די חכנות אריינצופירענגען דעם יום טוב.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן שוין זוכה זיין צו (פסחים טז:) "ונאכל שם מן הבכחים ומן הפסחים"; און צו (מ"ב ז, טו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אמן.

...

(עצתו אמונה חג הפסח תשפ"ג)

דער עיקר דארף מען גיסן אסאך חיזוק, אז דער אייבערשטער האט ליב אידישע קינדער און דער אייבערשטער האט ליב דייע מכות, און מען קען תשובה טון, און אינמיטן דארף מען אויך זאגן **"אויב מען טשעפעט איז זייער זייער ביטער"**.

יעדער קינד זאל זיין א גבאי

עס איז נישטא קיין גרעסערע זאך ווי לערנען מיט אידישע קינדער, און שמייעלען צו א קינד, געבן א גלעט, א ליבשאפט, א גוט ווארט פאר א קינד און קיינמאל נישט וויי טון א קינד.

מען טאר נישט אויסלאזן קיין איין קינד, אפילו די קינדער מיט די רינענדיגע געזער, און רעדן פון אונטער די נאז, זאלסטו גלעטן און אויפבויען, און אים מאכן פאר חזן און גבאי.

א גוטער רבי און א גוטע לערערין קען מאכן יעדער קינד פאר גבאי. עס איז נישט נאר דא צוויי פלעצער וואו מען ניצט גבאים, ביים אויסטיילן די סדורים, און ביים צאמנעמען די סדורים; מען קען יעדן איינעם מאכן פאר גבאי, צום ביישפיל, איינער האלט אפן די סיר ווען מען גייט ארויס, איינער צינדט אן די לעקטער אינדערפרי, איינער פארמאכט די לעקטער ביים אהיימגיין, איינער האלט די טישוס ווען די קינדער וואשן זיך די הענט און געבט פאר יעדן א טישו, און אזוי ווייטער; פארשטייט זיך אז מען קען נישט חזק מאכן

אלץ מיטנעמען מיט דיר.

אזוי אויף ווען דו גייסט צום דיין פארקויפן די חמץ - גיי מיט דיין זון, און ווען דו גייסט שפען מים שלנו - נעם מיט דיין זון, און ביים באקן מצות. אויף ביים פסח מאכן שפאן-אן די קינדער זיי זאלן אויפנוקסן מיט די חכנות פאר מצות.

מוהרא"ש דערציילט, ער האט געזען איינעם פון אנשי שלומינו ווי ער גייט יעדן טאג מיט זיין זון ביים ארון קודש און שטייט דארט אפאר מינוט, האט ער אים געפרעגט: "וואס טוסטו דא?" זאגט ער: "איך לערן אויס מיין קינד צו רעדן צום אייבערשטן". (ווי עס זעט מיר אויס איז די מעשה געווען ביי מוהרא"ש אליינס).

נעם מיט די קינדער צו די פסח חכנות. לאז זיי נישט אויף הפקר

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת צו, ז' ניסן, שנת תשפ"ג לפתח קטן

לכבוד ... גרו יאיר

נעם דייע קינדער מיט דיר, לאז זיי נישט אויף הפקר, נעם זיי מיט דיר באקן מצות, שפען מים שלנו און אנדערע חכנות. עס איז וויכטיג אז די קינדער זאלן זיין פאנומען מיט די פסח חכנות, זיי זאלן אלעס מיטהאלטן. דייע געלט זאכן וכו' - דארפן זיי נישט מיטהאלטן, און ווען דו גייסט נעמען די קאר פונעם דילער - איז נישט וויכטיג זיי זאלן מיטגיין, אבער ביי מצות און די חכנות פאר מצות - זאלסטו זיי

עס איז זייער וויכטיגע מחנה זיין די קינדער מיט די הייליגע מצות

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת אחרי א', י"ג ניסן, שנת תשפ"ב לפרט קטן לכבוד ... גרו יאיר

היינט נאכט איז ליל בדיקת חמץ; ווען עס ווערט דער זמן טאר מען גארנישט טון, מען טאר נישט עסן און נישט לערנען - נאר גלייך בודק חמץ זיין.

מאך בדיקת חמץ מיט די קינדער; נעם יעדן קינד מיט, געב יעדן עפעס; איינער זאל האלטן די לעפל, א צווייטער די פעדער, דער דריטער זאל האלטן דעם זעקל און ציילן וויפיל ברעקלעך מען האט שוין געטראפן, דעם פערטער זאל שלעפן דעם לייטער און אזוי ווייטער; אלע זאלן מחנה ווערן מיט די הייליגע מצות.

עס איז זייער וויכטיג מחנה זיין די קינדער מיט די הייליגע מצות, זיי זאלן זיין א חלק ביים מאכן די מצות; אזוי גייט אריין די מצות אין זייערע ביינער, עס בלייבט אין זיי איינגעקריצט.

מען פירט זיך אנוועקצולייגן צען ברעקלעך חמץ און דאס צאמנעמען ביים בודק חמץ זיין, דאס לייגט מען אוועק צו פארברענען; אנדערע חמץ - ווארף אלעס אוועק אין די מיסט; ביים פארברענען די חמץ דארף מען נישט מער ווי די צען ברעקלעך.

נאכן בודק חמץ זיין זאלסטו זאגן דעם ערשטן "כל חמירא", אויף די יהי רצון וואו מען בעט דעם אייבערשטן מיר זאלן שוין זוכה זיין אויסצורוימען דעם יצר הרע, מיר זאלן האבן א ריינע מח, א ריינע הארץ, א ריינע לעבן, אן קיין שום קשיות אויפ'ן אייבערשטן, אן קיין שום עבירות.

מארגן ערב פסח דארפן די בכורים מאכן

א סיום מסכתא, אדער הערן א סיום; נאר אזוי קען מען עסן.

איך דארף מקצר זיין, איך גיי שוין באלד שעפן מים שלנו פאר די ערב פסח מצות, דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן זוכה זיין נאך די יאר לאכל מן הזבחים ומן הפסחים.

א פשר'ן פרייליכן יום טוב

...

(עצתו אמונה פרשת אחרי תשפ"ב)

גיין צו די עלטערן אויף פסח צו די סדרים, איז גוט פאר די קינדער

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת תצוה, ז' אדר, שנת תשפ"ג לפרט קטן

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

זעצט ווען די קינדער זענען נאך גאר קליין - איז ריכטיג צו גיין צו די עלטערן פאר פסח, צו די סדרים. איר וועט נאך מאכן שיינע סדרים ביי אייך אין שטוב, ווען די קינדער וועלן עלטער ווערן וועט איר מאכן די סדרים אין שטוב, זעצט איז פדאי צו גיין זען סדרים - איין יאר ביי אייערע עלטערן און איין יאר ביי אייער מאן'ס עלטערן, זיך גוט צוקוקן ווי אזוי די עלטערן מאכן סדרים און ווי זיי געבן איבער די אמונה פון זייערע עלטערן.

בנוגע חומרות אום פסח; מוהרא"ש זאגט מען זאל נישט ארייננעמען פסח אלעס וואס האט א הכשר. עס איז וויכטיג פאר זיך און פאר די חינוך פון די קינדער נישט צו עסן אלע נאשערייען און אלע קעיקס, סיריעל וכדומה.

מען דארף אסאך בעטן דעם אייבערשטן מען זאל זוכה זיין צו מקבל זיין די ימים טובים מיט שמחה און מקבל זיין די קדושה פון פסח.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט

האבן העלחה אין אלע ענינים.

...

(עצתו אמונה פרשת כי תשא תשפ"ג)

מיר זענען מקפיד צו פשר'ן דיקא ווען די קינדער זענען אין שטוב

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת אחרי א', י' ניסן, שנת תשפ"ב לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

ביי מיר אין שטוב ווילן מיר שוין פשר'ן, מיר ווילן שוין אנהויבן קאכן פאר יום טוב, דאך וועלן מיר ווארטן צו פשר'ן ביז די קינדער קומען אהיים פון חדר. מיר זענען מקפיד צו פשר'ן דיקא ווען די קינדער זענען אין שטוב, זיי זאלן זען ווי מען גיסט די הייסע בריעדיגע וואסער, ווי עס טוט זיך און ווי עס גיסט זיך... זיי זאלן זען ווי אזוי מען גרייט אן א יום טוב, ווי אזוי מען ברענגט אריין דעם פסח.

חינוך איז פון די הייליגסטע זאכן ביי אידישע קינדער; וואס קינדער זעען אין זייערע יונגע יארן - דאס בלייבט זיי, מיט דעם וואקסן זיי אויף. רבי נתן האט געזאגט: "ביי מיר איז חינוך אזא גרויסע עבודה - אזוי ווי די עבודה פון זאגן תיקון חצות"; רבי נתן פלעגט אויפבלייבן צו מחנה זיין די קינדער, אפילו ער האט זיך געוואלט לייגן שלאפן פרי צו קענען אויפשטיין חצות.

זיי בודק-חמץ זיין טעלעפאן; מען דארף דאס פשר'ן, עס זאל זיין פשר, עס זאל נישט זיין קיין עבירות אין דעם.

א פשר'ן פרייליכן יום טוב.

...

(עצתו אמונה חג הפסח תשפ"ב)

צו באקומען וועבנטליך דעם גליין, ביטע שרייבט צו: jhbul1234@gmail.com

קול ברסלב

קוואל פון חיזוק (פרויקט) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפּיס; און נאך

845-351-9060 / 212-444-9169

ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090

חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעדיזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה און נאך

212-444-9191 / 845-351-0910

ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 4383008080

בעלגיע 3235003461 / ארגענטינע 11552354370